

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו קיים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל: (פלוני). ישמח האיש ביוצא חלציו, ותגל האשה בפרי בטנה כאמור: ישמח אביו ואמו, ותגל יולדתו: ונאמר: ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי (נותן יין באצבעו בפי התינוק) ואמר לך בדמך חיי: ונאמר: זכר לעולם בריתו, דבר צנה לאלף דור: אשר כרת את אברהם, ושבעתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: הודו ליהוה כי טוב, כי לעולם חסדו: (פלוני) זה הקטן, אלהים יגדלהו, כשם שנכנסם לברית כך יכנס לתורה ולמצוות ולחפה ולמעשים טובים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה, ההלך בדרךיו: יגיע פסו כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך כנר כשתיילי זיתים, סביב לשלחנה: הנה כי כן יברך גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלים, כל ימי חיה: וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

ואומרים קדיש יהא שלמא

היולדת מברכת: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם,

הגומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב:

והקהל עונים: (אמן) האל שגמלך כל טוב, הוא יגמלך כל טוב סלה:

תפלה לקהל

בעת בכי התינוק

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שנהיה אנחנו ובני ביתנו בריאים וחסים בבריאות ושלום וכל טוב. לשתך באמת ובשמחה. ויכלל תפילתי עם בכית הילד, ויקום בי הפסוק: שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי יקח וימלא יהוה יתברך כל משאלות לבנו לטובה. אמן. ותמחר לגאול את עמך ישראל גאולה שלמה בחסד וברחמים ותגלה את מלך המשיח ותמליך אותו על עם ישראל ועל כל העולם כולו. אמן יהוה אל תשיבנו ריקם מדפניך, לישועתך קייתי יהוה יהי רצון | אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי.

אשרך מהלל ניבי, לפני אלהי אבי, לכבוד חמדת לבבי, אליהו הנביא. נטע האל בישרון חכמלת השרון, איש מעזע אהרן, משרת צור משגיב. כהן לאל עליון, הוא פינחס הוא אליהו הנביא, יקראוהו הנלעדי התשבי. יום קנא קנאת האל, הרג בכת ואל נשיא שבט ישראל, וכת צור שמה פזבי. דין שמע מפי רבו, איש ארמית משכבו, קנאים הם פוגעים בו ויאמר אריק חרפי. ויקם מתוך עדה, רמח בידו הדה, ויחרד חרדה, נתגבר כמו לביא. דקר בחרבו אותם, בדרך שכיבתם, על הארץ חבטם, ולמשה אותם הביא. בשכר זאת אל חי עולם, נתן לו שכר משלם, ברית פהנת עולם, ויכפר עלי חובי. נסים עשר ושנים, בדבריהם שנויים, עשה לו דר שמים, צורי גואלי אבי. אמת גפיהו הנה לאלמנה עניה, עת את בנה החיה, ולנפשו אמר שובי. השמן גם הוא שרתה, ברכה בו והיתה, פד הקמח לא בלתה, ותגדלי ותרבי. ודפים אחרי תהו, הנה בשבט פיהו, ויאמרו ה' הוא, אמת ואתה נביא. וגזר אמר עשה, מספר שנים שלשה, מטר לא נתן ארצה, הוא המוציא הפניא. נתן לו האל מהלכים, בעולם המלאכים, ולענות הצריכים, הוא נגלה בערבי. בקדשה ובטהרה עלה עדה, בסערה אלישע, אליו קרא ויאמר אבי אבי. נפשי לילה אותה, מי נתן אמצאהו, פתח ביתי אראהו, ישקוף בעד אשפני. חסין קדוש אקראה, איש אשר פניו ראה, הן פביר רדו מצאה, תשורה אליו אביא. חן חן לו איש לו נגלה, בחלום חזיון לילה, ובברית דם המילה, בא יבא ריץ נפשי. זכור לטוב יאיר גרי, ובשר ציון עירי, יאמר לה התנערי, מעפר קומי שבי. קול זמרת שיר מהללי, ירצה צורי גואלי, ולא דומיה לי, כל עוד נשמתי בי.